

Santa Maria d'Almatà, a Balaguer, torna a estar exposada al culte

La Marede Déu d'Almatà, de Balaguer, torna a ser exposada al culte al Santuari, al Cor baix de les Monges Clarisses del Santuari del Sant Crist. Després de més de vint anys, i d'una profunda restauració que l'ha preservat del corc i de la pèrdua d'una part del policromat, la imatge original gòtica del s. XIV, torna a ser venerada pels fidels. És una talla de petites dimensions, realitzada en fusta i policromada. Ha estat restaurada al taller del Museu de Balaguer, sota la supervisió del Centre de Restauració de Béns Mobles de la Generalitat. Antigament aquesta imatge era la titular de l'església, abans del canvi d'advocació que tingué lloc durant el segle XVI en favor del Sant

Crist. Diu la tradició popular que era una imatge que els Comtes d'Urgell portaven a les batalles.

GLOSSA

Jesús és a prop teu

Un diumenge de la darrera primavera, una nena de nou anys, quasi deu, va fer la primera comunió. Els seus pares formen part d'un grup de matrimonis, que va regalar a la menuda una imatge de la Mare de Déu de factura moderna, estilitzada, bonica. Anava acompanyada d'un escrit que deia: «El grup de matrimonis dels pares, amb el consiliari i tots els qui avui ens hem reunit, som molt feliços perquè hem participat en la celebració de la teva primera comunió. En l'Eucaristia, Jesús t'ha convidat a la seva taula perquè sap que ja pot comptar amb tu perquè col·laboris a fer un món millor, estimant i fent felices les persones que t'envolten. Per ajudar-te, Jesús t'ofereix un aliment perquè tinguis molta energia i ganes de fer treballar el teu cor a favor dels altres, amb un somriure, una abraçada, el perdó... Tot això és el que ens fa feliços i ens fa estar a prop de Jesús.»

«Nosaltres, els amics dels teus pares i els teus amics, creiem en la importància de l'amistat, de compartir i d'anar creixent per dins, ajudant-nos els uns als altres. Aquesta imatge de la Mare de Déu que avui et regalem t'ajudarà a sentir que Jesús és a prop teu, que sempre t'escolta i que pots confiar plenament en Ell. Així ho va sentir Maria, i així hi va

confiar. Que aquesta il·lusió tan gran que tens avui per haver participat de l'eucaristia, la mantinguis sempre amb alegria. Així ho desitgem tots nosaltres, perquè t'estimem.»

Els amics dels pares d'aquesta nena se senten implicats en el seu creixement en la fe. Se senten companys de camí, comunitat, i saben que han de presentar i transmetre el que ells van rebre. Se senten testimonis d'allò que no poden callar, convidats a donar raó de la seva fe amb senzillesa i humilitat. Li han regalat la imatge de la Mare de Déu per presentar-li la figura de Maria i per convidar-la a fer com ella: seguir Jesús confiadament. «La mare diu als servidors: Feu tot el que Ell us digui» (Jn 2,5).

Ben segur que la nena, ara i quan sigui més gran, mirant la imatge que ha posat a sobre la tauleta de nit, recordarà el dia de la seva primera comunió i les persones que l'hi van regalar i, encara que passi el temps, algunes de les paraules de l'escrit i de les actituds que esmenta —confiança, alegria, comunitat, testimoni, perdonar, proïsme, ajudar...— les sentirà, així com a Jesús mateix, ben a prop seu. Els amics del grup de matrimonis dels pares de ben segur que pregunten perquè així sigui.

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Agraïm la protecció de la Verge Maria

Aquests són dies de molta festa a tot el nostre Bisbat i al Principat d'Andorra. Celebrem el dia 8 la gran solemnitat de la Nativitat de la Verge Maria, que entre nosaltres celebrem com a **Patrona principal del Bisbat** sota l'advocació de **Núria** i de Meritxell, a Andorra. També tants altres llocs on Maria ha estat «trobada» acompanya el Poble de Déu en el seu pelegrinatge: Mijaran, Sogues, Sagristia, Socors, Arboló, Ares, Almatà, Talló, etc. Aquest és el dia en què els creients del món resem amb tendresa i devoció davant del bressol de la Mare de Déu, recordant la seva Nativitat a la llar de Joaquim i Anna. Neix una nena que, restant Verge, engendrarà el Fill de Déu fet home, Jesús, el nostre Salvador, i per Ell, molts fills i filles naixerem a la vida eterna.

Maria és la nova Eva. Així com per Eva va entrar el pecat al món, amb el seu no a Déu, per fer la seva, amb amor propi, i egoisme... per Maria entra la gràcia. Això és el que, dit de forma poètica, s'endevina en el relat de la creació (Gn 1-2) quan parla que els primers pares, creats lliures, triaren el no a Déu; menjar de «l'arbre de la ciència del bé i del mal», és a dir, decidir sols el que està bé i el que està malament, sense cap referència a una llei de la creació i d'un Creador totpoderós. També ens passa això avui en dia. O pitjor, ni decidim. No volem prendre decisions, el gran drama del jovent d'avui, dels homes i dones d'avui, també dels responsables. Creure'ns que som nosaltres els qui podem decidir el bé i el mal. Maria és la nova Eva, la que no decideix ella sinó que escolta Déu, busca la voluntat de Déu, l'estima i la posa en pràctica. Feliç aquella que escolta la Paraula de Déu i la practica. Jesús canvià la lloança d'una dona del poble: «Feliç el ventre que et va dur i els pits que vas mamar», i, amb bon humor, la transformà. La meua mare no és feliç només per això. La meua mare i tots els qui són com ella, seran feliços perquè posen en pràctica la Paraula de Déu, l'escolten i n'hi fan cas. Avui Maria ens continua invitant a escoltar Déu, a fer el que Ell ens mana sobre el bé i el mal, i així estimem Déu i el pròxim, estimem del tot, i estimem de veritat. El misteri de Déu que es fa home i la participació divina de l'home assumit pel Verb, representen la suma dels béns que Crist ens ha donat, la revelació del pla diví i la derrota de la presumptuosa autosuficiència humana. La vinguda de Déu entre els homes, Maria la fa possible amb el seu sí juvenil, generós, misteriós, difícil d'entendre fins i tot per Sant Josep, amb qui ja hi havia un acord matrimonial i que humilment pensava respectar-lo, retirant-se, i a qui l'àngel li dirà: No tinguis por, Josep; acull Maria! Fem-ho també nosaltres!

La celebració de la Patrona de la Diòcesi i del Principat d'Andorra honora la Nativitat de la Mare de Déu, que és ja l'anunci de la salvació que arriba i ens omple del goig de l'Evangelí. Com podríem no estar alegres de l'albada que anuncia el sol? Avui li demanem a la Mare de Déu de Núria que, per **la creu**, aprenguem a seguir el Crist donant la vida per amor, com Ell ho féu a la creu; per **la campana** no oblidem mai la veu de Déu, la veu de dalt, i preferim cercar les coses espirituals; i per **l'olla compartida** siguem gent de solidaritat, de donar escalf i ajuda al pròxim que ens necessita. Preguem la Mare de Déu amb la pregària més antiga (s. III): «Sota la vostra protecció ens refugiem, Santa Mare de Déu; escolteu les nostres pregàries en tota necessitat i aparteu-nos sempre dels perills, Verge gloriosa i beneïda». Santa festa de la nostra Mare i Patrona!

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

SÍLVIA RUZO

Conviu amb Ell

La Sílvia Ruza i l'Hèctor de Arriba són una parella cristiana, ambdós especialitzats en animació sociocultural, que senten la necessitat de voler donar a conèixer la joia de l'Evangelí allà on van. Amb aquest objectiu creen *ÀnimaNova*, amb el suport de la Delegació Pastoral de Joventut de l'Arquebisbat de Barcelona, on la Sílvia hi participa activament, per apropar als joves l'essència del cristianisme. Entre les activitats que realitzen destaca *Conviu amb Ell*, unes convívencies on els joves poden descobrir l'amor que els té Jesús d'una manera lúdica i divertida (*animanova@outlook.es* / 636 647 727).

Per què neix *ÀnimaNova*?

Neix d'un desig de dos joves cristians amb moltes ganes de donar a conèixer la Paraula de Déu al món. Creiem en la importància de viure la fe des de l'experiència personal amb Déu i en el valor tan significatiu del testimoni. Volem donar l'oportunitat de trobar Déu als joves, en la recerca de la pròpia identitat.

Com són les convívencies?

Pretenen mostrar als joves una fe viva, animada i propera a les seves realitats. Un dels nostres principals objectius és el de donar-los eines per viure la trobada amb Déu.

Com presenteu l'Evangelí als joves?

Actualment hi ha una generació de joves que està essent evangelitzada amb una metodologia sovint no ajustada a la seva realitat. Creiem que la clau és adaptar-se a les noves tendències de la societat i, en concret, a les seves edats. Com que l'Hèctor i jo som joves, quan coneixen el nostre testimoni se senten més identificats.

Òscar Bardají i Martín

FE I GRANS CIUTATS

El projecte missioner de Francesc

Francesc és un pastor i un pastoralista reflexiu. *Evangelii gaudium* es concentra en l'anunci de l'Evangelí. Francesc actualitza l'Evangelí seguint les petjades del Concili Vaticà II, de l'exhortació *Evangelii nuntiandi*, de Pau VI, i de la V Conferència general dels Episcopats d'Amèrica Llatina i del Carib (CELAM) celebrada al santuari marià d'Aparecida (Brasil) l'any 2007.

El seu projecte es pot resumir en dues frases: «Somio amb una opció missionera capaç de transformar-ho tot» (*EG*, 27) i «la sortida missionera és el paradigma de tota l'Església» (*EG*, 15).

El cor místic d'aquesta nova etapa pastoral està en l'alegria d'evangelitzar. «En aquesta exhortació vull adreçar-me als fidels cristians per invitar-los a una etapa evangelitzadora marcada per aquesta joia, i indicar camins per a la marxa de l'Església en els pròxims anys» (*EG*, 1).

El centre de tota l'exhortació *Evangelii gaudium* és en el cap. 3, titulat «L'anunci de l'Evangelí» (n. 111-134), centrat en la persona de Jesucrist i en la missió. «L'Església per la seva naturalesa és missionera» (*Ad gentes*, 2). *Ecclesia semper reformanda in statu conversionis et in statu missionis* («L'Església sempre ha de ser reformada perquè sigui capaç de viure la conversió i de viure la missió»).

Aquest Poble de Déu missioner cal que estigui animat per un cor misericordiós i maternal. La revolució de la tendresa, iniciada amb l'Encarnació del Fill de Déu, inclou l'alegria d'estar prop de tots i de cada un (*EG*, 88). L'estil marià de l'Església s'expressa en la humilitat, la proximitat, la trobada i la tendresa (*EG*, 288). És l'Església com a «hospital de campanya».

(De la ponència del Dr. Carlos María Galli, de Buenos Aires, en el Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats)

HECHOS DE VIDA

«María es nuestra Madre»

Mañana celebramos el Nacimiento de María, preludio de la Buena Nueva de la Salvación. La fiesta nos viene del s. v. También se la llama de *les marededéus trobades*: de las imágenes halladas de la madre de Dios.

- María es por excelencia la Madre. María lo fue y sigue siéndolo por expresa voluntad de Jesús en la Cruz.
- Quienes acuden a Ella la reconocen por su inmensa ternura y bondad.
- A quienes desde su corazón angustiado, lacerado, sufriente... le suplican, Ella —«la llena de gracia»— les responde y acude en su auxilio.
- Es la Madre que siempre está esperando a sus hijos. Permanece. La encuentras cuando la necesitas. Sólo hace falta invocarla.
- A Ella acuden todas las generaciones, agobiadas, cargadas, dolientes: «Me bendecirán todas las generaciones.»
- Nos encontramos con la Madre: en su mirada no cabe engaño. Todo queda al descubierto. No cabe discutir, ni justificar nada. Ella todo lo comprende.
- En la visita a la Madre se experimenta la necesidad de confiarle todo aquello que nos pasa, nos pesa y nos angustia... De su encuentro, salimos liberados.

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La fiesta de mañana

«Ensayo de cantos para cuando nazca Dios»

«Canten hoy, pues nacéis vos, los ángeles, gran Señora, y ensáyense, desde ahora, para cuando nazca Dios», repetiremos mañana en la fiesta de la Natividad de Nuestra Señora. «La liturgia del día —decía Benedicto XVI— nos enseña a reconocer que el nacimiento de María está directamente relacionado con el del Mesías.»

María proclama «un cántico de alabanza y de acción de gracias a Dios, no sólo por lo que ha hecho en Ella, sino por lo que ha hecho en toda la historia de salvación. Todo es don suyo» —afirmaba el papa Francisco al consagrar el mundo al Corazón de María. Y añadía: «Celebramos en ti las grandes obras de Dios, que nunca se cansa de inclinarse con misericordia hacia la humanidad, afligida por el mal y herida por el pecado, para curarla y salvarla.»

Con el Papa, pedimos a María que custodie nuestra vida: «Bendice y refuerza todo deseo de bien; reaviva y alimenta la fe; sostén e ilumina la esperanza; suscita y anima la caridad; guíanos a todos nosotros por el camino de la santidad. Enséñanos tu mismo amor de predilección, por los pequeños y los pobres, por los excluidos y los que sufren, por los pecadores y los extraviados de corazón.»

Vete sembrando, Señora, de paz nuestro corazón, y ensayemos, desde ahora, para cuando nazca Dios.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

8. □ **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Mi 5,1-4a (o bé: Rm 8,28-30) / SI 12 / Mt 1,1-16.18-23 (o bé: Mt 1,18-23)]. El Naixement de la Verge Maria, festa de la tradició oriental (s. v) i de nombroses advocacions: Núria, Meritxell... (marededéus trobades) i d'altres. Sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia; sant Sergi I, papa; santa Adela (s. xi), rel.
9. □ **Dimarts** [1Co 6,1-11 / SI 149 / Lc 6,12-19]. Mare de Déu del Claustre (Solsona, romànica). Sant Pere Claver (Verdú 1580 - Cartagena d'Índies 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia; santa Felícia, mr.
10. ■ **Dimecres** [1Co 7,25-31 / SI 44 / Lc 6,20-26]. Sant Nicolau de Tolentino, prev. agustinià; beats Domènec Castellet (1592-1627), d'Esparreguera, Lluís Eixarc (1597-1628), de Barcelona, prevs. dominicans i mrs. a Omura; beat Jacint Orfanell, mr., nat a la Jana (Maestrà).
11. ■ **Dijous** [1Co 8,1b.7-11.13 / SI 138 / Lc 6,27-38]. Sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. iv); santa Teodora Alexandrina, penitent; beat Bonaventura Gran (Riudoms 1620 - Roma 1684), rel. franciscà.
12. ■ **Divendres** [1Co 9,16-19.22-27 / SI 83 / Lc 6,39-42]. El Nom de Maria. Mare de Déu de Lluc, patrona de Mallorca, i altres advocacions.
13. □ **Dissabte** [1Co 10,14-22 / SI 115 / Lc 6,43-49]. Sant Joan Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i doctor de l'Església.
14. ■ **† Diumenge vinent**, Exaltació de la Santa Creu (lit. hores: 4a setm.) [Nm 21,4-9 / SI 77 / Fl 2, 6-11 / Jn 3,13-17]. Exaltació de la Santa Creu, titular de la catedral de Barcelona.

DIUMENGE XXIII DE DURANT L'ANY

▸ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 33,7-9)

El Senyor em digué: «Fill d'home, t'he fet sentinella perquè vetllis sobre el poble d'Israel. Quan sentis dels meus llavis una paraula, els has d'advertir de part meva. Si jo amenaço el pecador amb la mort, i tu no li dius res i no l'adverteixes que s'aparti del camí del mal, ell morirà per culpa seva, però jo et faré responsable de la seva sang. Ara, si tu l'havies advertit que s'apartés del mal camí i es convertís, però no s'ha convertit, ell morirà per culpa seva, i tu hauràs salvat la teva vida.»

▸ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors.»*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R. Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Masà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres.» R.

▸ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,8-10)

Germans, no quedeu a deure res a ningú. L'únic deute vostre ha de ser el d'estimar-vos els uns als altres. Qui estima els altres, ha complert la Llei. No cometre adulteri, no matar, no robar, no desitjar allò que és d'un altre, i qualsevol altre manament, es troba en aquestes paraules: Estima els altres com a tu mateix. Qui estima no fa cap mal als altres. Estimar és tota la Llei.

▸ Evangeli segons sant Mateu (Mt 18,15-20)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles: «Si el teu germà pecca, vés a trobar-lo i parleu-ne vosaltres dos sols. Si te'n fa cas, t'hauràs guanyat un germà. Si no te'n fa cas, crida'n un altre o dos més, perquè la causa sigui judicada per la paraula de dos o tres testimonis. Si tampoc no feia cas d'ells, parla'n amb la comunitat reunida. Si ni tan sols de la comunitat no volia fer cas, considera'l com si fos un pagà o un publicà. Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que lligareu a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslligareu a la terra, quedarà deslligat al cel. Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra s'avenen a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà, perquè on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo sóc enmig d'ells.»

▸ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 33,7-9)

Así dice el Señor: «A ti, hijo de Adán, te he puesto de atalaya en la casa de Israel; cuando escuches palabras de mi boca, les darás la alarma de mi parte. Si yo digo al malvado: "Malvado, eres reo de muerte", y tú no hablas, poniendo en guardia al malvado, para que cambie de conducta, el malvado morirá por su culpa, pero a ti te pediré cuenta de su sangre; pero si tú pones en guardia al malvado para que cambie de conducta, si no cambia de conducta, él morirá por su culpa, pero tú has salvado la vida.»

▸ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto: / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras.» R.

Rostre de Crist. Icona de Sèrbia (s. XIII, detall)

•••) Aquesta imatge parla

▸ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rm 13,8-10)

Hermanos: A nadie le debáis nada, más que amor; porque el que ama a su prójimo tiene cumplido el resto de la ley. De hecho, el «no cometerás adulterio, no matarás, no robarás, no envidiarás» y los demás mandamientos que haya, se resumen en esta frase: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo». Uno que ama a su prójimo no le hace daño; por eso amar es cumplir la ley entera.

▸ Evangelio según san Mateo (Mt 18,15-20)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si tu hermano pecca, repréndelo a solas entre los dos. Si te hace caso, has salvado a tu hermano. Si no te hace caso, llama a otro o a otros dos, para que todo el asunto quede confirmado por boca de dos o tres testigos. Si no les hace caso, díselo a la comunidad, y si no hace caso ni siquiera a la comunidad, considéralo como un pagano o un publicano. Os aseguro que todo lo que atéis en la tierra quedará atado en el cielo, y todo lo que desatéis en la tierra quedará desatado en el cielo. Os aseguro, además, que si dos de vosotros se ponen de acuerdo en la tierra para pedir algo, se lo dará mi Padre del cielo. Porque donde dos o tres están reunidos en mi nombre, allí estoy yo en medio de ellos.»

COMENTARI

Una comunitat que perdona i celebra la presència del Senyor

El text d'avui forma part del discurs de Jesús a la comunitat (Mt 18,1 - 19,1). El tema central és el perdó i presenta un model de procediment per al perdó comunitari en el cas que un germà (cf. 23,8) ofengui un membre de la comunitat. L'esquema d'actuació és la reiterada correcció fraterna, abans d'apel·lar al judici de la comunitat.

Tenim constància de procediments semblants en aquella època tant en les tradicions jueves (Qumran) com en la Grècia clàssica (Plató fa referència a Sòcrates, que esmenta el costum d'amonestar el transgressor en particular abans de portar-lo al tribunal). Tanmateix, el que caracte-

ritza el procediment de Jesús en el text d'avui és la comprensió i el desig de reforma del pecador, no la condemna.

El subratllat més important de l'ensenyament d'avui és que el perdó passa per la mediació eclesial. És molt significatiu en aquest sentit que el text sobre el perdó de l'Església (local) sigui calcat del text que donava a Pere aquesta potestat en l'episodi de Cesarea de Felip (Mt 16,19). I també resulta sorprenent constatar que es lliga aquesta autoritat i aquest servei a la pregària (18,18-19).

Però, encara més, que això es fa amb una formulació que recorda el nom de Jesús, Emmanuel: «Allà on n'hi ha dos o tres units en el meu nom, jo sóc allà enmig d'ells» (18,20). Jesús és tot el

temps «Déu amb nosaltres», Emmanuel. També en el perdó eclesial.

Per tant, aquest breu fragment presenta una imatge alhora realista i digna de l'Església. Una comunitat de germans que perdona, que prega i que es reuneix per celebrar la presència del Senyor enmig seu. En ella, l'exhortació al perdó i a la comunió tenen un lloc central. Això és també un referent per a nosaltres. Perquè la importància del perdó i d'un procediment per assolir-lo parteix del fet del pecat. L'Església és una comunitat de pecadors que se saben perdonats (baptisme), que perdonen (celebració del perdó) i que celebren conjuntament la presència de Jesús (eucaristia).

Oriol Tuñi, SJ

Trobada de Vida Creixent a La Seu d'Urgell

A la Residència Sagrada Família de La Seu d'Urgell, el dia abans de la diada de la Mare de Déu del Carme i per sisè estiu, els membres de Vida Creixent van celebrar una «tertúlia» amb el matrimoni Fdez-Coll —Josep Lluís i Maria Dolors— una parella jove, jove d'esperit que han complert 94 anys de vida (cadascun d'ells). Els dos són persones de cor sincer, anys d'experiència de matrimoni, de pares, d'avis, d'amics, de donació mútua i enamorats del Moviment, essent conjuntament amb en Joan Viñas els fundadors de Vida Creixent a Catalunya. Hi va assistir el Consiliari Mn. Manuel Pal que va parlar de la confiança en Déu, de la importància de la pregària i del procés d'oblidar-se d'un mateix; i també en Carles Dalmau que va expressar la seva gratitud al matrimoni Josep Lluís i M. Dolors per venir a La Seu i a tots els presents per haver pregat per la seva salut.

El testimoni de vida d'en Josep Lluís va tractar segons que explica la M. Carme Ribes, Coodinadora diocesana de Vida Creixent: «del missatge del proper tema DE LA VELLESA A LA BELLESA, escrit pel monjo de Montserrat P. Bernabé Dalmau. La vellesa —la tercera o quarta edat— no s'ha de considerar com un deteriorament, un decaïment sinó com una plenitud, una maduració. També ens deia que hem d'estar plenament conscients que estem en aquesta societat, en aquestes circumstàncies i que no podem viure només del passat. Hem d'afontar les vivències reals, la importància de la gent gran avui al nostre país és molt important. L'experiència i l'exemple de la nostra actitud cap a les necessitats dels propers o allunyats és decisiva. I amb una condició important, la de no voler viure dels records, sino acceptar i saber viure l'avui amb les seves coses bones i les menys bones. Déu hi era abans, hi és ara i hi serà sempre. Tenir present les benaurances perquè no són paraules passades, són actuals. Són «EL REGNE DE DÉU»... i ens toca als grans, als vells, d'estar en aquesta societat, on hi ha una autèntica revolució social i on els joves ens necessiten.»

Goig al Santuari de la Mare de Déu de Meritxell, Basílica Menor a la diòcesi d'Urgell

El Principat d'Andorra es vesteix de festa el dia 8 de setembre, i enguany és per una doble raó: per la celebració de la Diada de Meritxell, i per la celebració solemne de la concessió al Santuari del títol i dignitat de Basílica Menor.

El goig de Mn. Ramon Rosell, rector del Santuari és gran: els anys al servei pastoral del santuari i de la parròquia de Canillo són molts i aquest reconeixement arriba quan ja ha fet força tasca al costat de grans i petits.

El terme basílica deriva d'un terme grec que vol dir «casa reial». A l'antiga Grècia i al món antic les basíliques eren edificis públics que ocupaven els llocs centrals de les ciutats. Amb la pràctica pública del culte cristià, molts d'aquells edificis es van transformar en temples. Les noves esglésies també copiaven aquell model arquitectònic i rebien el nom. Més enllà d'aquest origen històric i del traçat arquitectònic dels edificis, hi ha unes esglésies que reben el títol de basíliques, tant sigui pel seu relleu en el camp pastoral i litúrgic, per les circumstàncies històriques o per la seva singularitat. Atorgar el títol és una prerrogativa del Sant Pare, que en el cas del Santuari de Meritxell ho ha fet a través d'un rescripte de la Congregació per al Culte Diví.

El Bisbat d'Urgell va fer la petició de Basílica Menor fa uns mesos al Sant Pare, d'acord amb les autoritats andorranes, i aquest va fer la concessió amb data del 13 de maig de 2014, quan s'esqueien exactament els 100 anys de la declaració pontificia de la Mare de Déu de Meritxell com a Patrona principal de les Valls d'Andorra, en temps de Sant Pius X.

La Basílica de Nostra Senyora de Meritxell, tindrà gràcies pontificies: els visitants poden obtenir indulgència plenària en ocasions especials, vinculades amb el dia de l'aniversari de la dedicació de la mateixa basílica, el dia de la titular principal o d'altres.

El Santuari de Meritxell ha estat preparant-se per a aquesta diada les setmanes anteriors, preparant els símbols i emblemes basilicals: el conopeu, que és una peça de roba cònica amb bandes daurades i vermelles, or i propra, que fa referència a la persona del Papa i indica que el lloc en què s'ubica és casa seva. Sempre està mig plegat i només s'obre quan el Papa visita la basílica. També el tintinacle, que és una mena d'estendard metàl·lic amb un campanaret de diverses campanes que es pot transportar. La seva antiga funció pràctica medieval d'avisar de la proximitat del Papa en les processons ha canviat per a ser un element d'honor i que vol mostrar la unitat de l'Església amb el Sant Pare.

El Santuari de la Mare de Déu de Meritxell se suma així a les altres dues Basíliques Menors amb què compta la Diòcesi d'Urgell: la S.E. Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, a la qual l'any 1905 li fou concedida aquesta distinció, i la Basílica de la Mare de Déu de Valldeflors de Tremp, que té el títol de Basílica des de l'any 1923.

El Santuari de Núria amb més activitats a l'estiu

El Santuari de Núria ha ampliat les seves activitats durant el mes d'agost, amb l'objectiu d'oferir nous espais i temps de vivència i creixement espiritual per a tothom qui ho desitgi, amb una molt bona resposta dels visitants.

A més de la celebració diària de l'Eucaristia (12 h), s'ha fet tots els diumenges una senzilla celebració de presentació dels infants a la Mare de Déu, oberta a totes les famílies (13 h).

Tots els dijous (16.30 h), a la Capella Fonda del Santuari, es duu a terme una hora de pregària des del silenci. I els divendres, a la mateixa hora, pregària de Taizé.

Els divendres al matí (10.30 h) la proposta és meditar i contemplar el propi camí de vida tot recorrent el Via Creu de Núria en plena natura. I els dissabtes (16.30 h), oberta a tothom, s'ha anat fent una pràctica de meditació cristiana a la sala de la Casa de l'Església.

Enguany, s'ha celebrat la Diada de Sant Gil de manera molt lluïda, aprofitant que el dia abans era diumenge, el 31 d'agost es va organitzar una ballada de danses religioses de l'Esbart Dansaire de Rubí. I també, el dia 8 de setembre, tindrà lloc la Festa de la Mare de Déu de Núria, amb la participació del Cor Geriona, que oferirà un concert i acompanyarà l'Eucaristia i la Processó de les Núries.

Fills de la Sagrada Família i Escolapis d'arreu del món visiten Tremp

El dia de la Mare de Déu del Carme 16 de juliol, a la Pquia. de la Mare de Déu de Valldeflors de Tremp, es va sentir la petjada dels sants.

Al matí, un grup de religiosos de la Sagrada Família, presidits pel P. Superior General, celebraren la Santa Missa a la Basílica. Es tracta d'un grup de religiosos sacerdots d'arreu del món que estan fent un curs de formació per a Rectors de les Parròquies que els religiosos tenen encomanades.

A la tarda del mateix dia, un grup de religiosos Escolapis visitaren també la Basílica, tot recordant la presència del Pare Fundador a Tremp. Es tracta de joves religiosos de tot el món que han fet enguany la professió solemne i que aquests dies segueixen la ruta de Sant Josep de Calasanz. Els acompanyava el P. Provincial dels Escolapis a Catalunya. Participaren en la celebració eucarística amb els fidels de Tremp.

Meritxell: Ens sentim més units al Papa

Ser Basílica vol dir que l'Església se sent més unida al Papa. Així ho remarca Mn. Ramon de Canillo, el Rector del Santuari de Nostra Senyora de Meritxell. El Santuari és considerat com un dels exponents més representatius de l'arquitectura d'Andorra del final del segle xx, i Mn. Ramon va lora l'atorgament del títol de Basílica Menor, la distinció concedida pel Papa a aquelles esglésies més importants que, en atenció a la seva història, cultura i vida litúrgica i pastoral, són especialment significatives. Aquest reconeixement posa en valor, encara més, l'espai de culte més important del Principat. Mn. Ramon està molt content que hagi estat preci-

sament l'actual Sant Pare que hagi reconegut el santuari «perquè és molt proper a l'obra social i això vol dir que Meritxell ha de ser més obra social, garantint que tots els nens puguin tenir esplai, anar de colònies i també ajudant a les famílies».

Meritxell és molt més que un Santuari. És un espai de pau, i la seva pàgina web posa èmfasi en la gran importància del claustre obert per contemplar la muntanya, els prats, els jardins, tot per poder respirar la pau religiosa tan necessària en la societat postmoderna, cada dia més estressada o agressiva. El Santuari de Meritxell és una marc per a la contemplació.

Mn. Ramon és el gran activista de l'amor que el Principat d'Andorra sent pel Santuari i per la Mare de Déu de Meritxell, que ell anomena, «la seva confident», i sempre procura estar present en totes les seves activitats litúrgiques i d'acompanyament. S'hi fan a més activitats culturals, propiciades per l'estructura del seu claustre.

El Conjunt Històric de Meritxell està constituït per dos edificis: el Santuari vell de Meritxell i el santuari nou de Meritxell, declarat béns d'interès cultural pel govern andorrà. La presència d'ambdues infraestructures perpetua la continuïtat i la constant renovació del fet religiós i de l'Església com a institució.